

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201736
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118201736.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Viery Zoľákovej a JUDr. Mareka Kohúta v spore žalobcu: L. C., G.. X.X.XXXX, J. M. XXX/X, XXX XX O. G. Z., právne zastúpeného JUDr. Petrom Harakálym, advokátom so sídlom Mlynská 28, 040 01 Košice, IČO: 00 620 157, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o náhradu liečebných nákladov s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 16C/7/2018-55 z 23.10.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.455,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 12.1.2018 do zaplataenia a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vychádzal zo skutkového zistenia, že:

„Žalobca pri dopravnej nehode dňa 16.10.2005, ako spolujazdec v motorovom vozidle zn. Škoda Favorit 136L, ev. č. A. XXX Q., v Drienici, okres Sabinov, utrpel ťažký úraz. V dôsledku tohto úrazu žalobca utrpel rozdrvenie miechy, zlomeninu 6. krčného stavca s vyklbením, zlomeninu oboch kostí predlaktia riešené operáciou a šok ťažkého stupňa, s následkom poúrazovej paraplégie, stredne ťažkého poúrazového obmedzenia hybnosti krčnej chrbtice, nedomykavosti ritných zvieračov, ťažkosť po ťažkom poranení spojené s bolesťami, unikaním moču, spasticitou, vážnych duševných porúch a neschopnosťou žiť normálnym životom.

Motorové vozidlo viedol vodič Q. Ž., G.. X.XX.XXXX, K.. C. XX, C.. K dopravnej nehode došlo z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti jazdy, nezvládnutia vedenia motorového vozidla v dôsledku čoho došlo k nárazu do stĺpu verejného osvetlenia.

Na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 29.5.2006, č. k. 33T/27/06 bol vodič Q. Ž. uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Trestného zákona. Zodpovednosť prevádzateľa a vodiča motorového vozidla, ktorým bola žalobcovi spôsobená škoda na zdraví, je daná podľa ust. 420 a 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá má objektívny charakter. Zodpovedný prevádzateľ mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla so žalovaným v zmysle zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Z lekárskeho nálezu M.. N. A. - odborný lekár FBRLR zo dňa 4.10.2017 vyplýva, že zdravotná pomôcka Simulátor chôdze PIO je indikovaná pre pacientov s ochoreniami centrálného nervového systému pre každodenné používanie v domácom prostredí. Obsahom lekárskej správy je aj indikačný zoznam

poranení, resp. chorôb ako aj popísané benefity cvičenia. Zároveň je v tomto lekárskom náleze uvedené, že koncepcia cvičenia nie je nahraditeľná inou dostupnou zdravotnou pomôckou (č. I. 11 spisu).

Z lekárskej správy M.. T. V. - neurológ, zo dňa 31.3.2017 (č. I. 12 spisu) vyplýva, že vzhľadom na pozitívne prejavy pohybu na chodidlách a fascikulácie na stuhnutom svalstve navrhuje lekár simuláciu polohy v stojí, stimuláciu vzpriameného postoja cez prístroj Simulátor chôdze PIO aj vzhľadom na možnú zlepšenú výživu kostného aparátu, zlepšenie peristaltiky a možnej zlepšenej stimulácie do svalstva končatín.

Z listu Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. zo dňa 27.6.2017 (č. I. 15 spisu) vyplýva, že zdravotnícka pomôcka Simulátor chôdze PIO nie je uvedená v zozname kategorizovaných zdravotníckych pomôcok a teda úhradu nekategorizovanej zdravotníckej pomôcky môže poisťovňa odsúhlasiť len v odôvodnených prípadoch najmä vtedy, ak je poskytnutie zdravotníckej pomôcky s prihliadnutím na zdravotný stav poistenca jedinou vhodnou možnosťou.

Zo zhrnutia zdravotného stavu žalobcu zo strany M.. V. T. - neurológ, zo dňa 24.7.2017 označenom ako odôvodnenie odvolania na neschválenie registrovanej zdravotníckej pomôcky Stimulátor chôdze vyplýva, že okrem podrobného popisu zdravotného stavu žalobcu je zrejmé, že vzhľadom na oslabenie svalstva dolných končatín a naznačený pohyb v leže na chodidlách a fascikulácie na stehnovom svalstve je navrhnutá stimulácia polohy v stojí, stimulácia vzpriameného postoja cez Simulátor chôdze PIO. Simulátor chôdze je možnosť zlepšenia svalového tónu a zlepšenia cievnej cirkulácie ako aj výživy svalového a kostného aparátu, pričom žiadna iná dostupná fyzioterapia nie je pri tejto diagnóze možná. Z faktúr na č. I. 6, resp. 7 spisu vyplýva, že žalobca zaplatil za Simulátor chôdze PIO spoločnosti MEDEN - INMED professional medical engineering sumu 2.455 eur za uvedený prístroj.

Z detailu obratu A. A. Q..A.. vyplýva, že bol vykonaný platobný príkaz na úhradu 2.455 eur zo strany žalobcu v prospech proti účtu spoločnosti MEDEN - INMED SP. Z O.O..

Z prehľadu transakcií od 29.11.2017 do 29.11.2017 Slovenskej sporiteľne a.s. vyplýva, že z názvu účtu platiteľa - C. L. (žalobca) vyplýva, že dňa 29.11.2017 bola uskutočnená transakcia - platobný príkaz na úhradu na sumu 2.455 eur spoločnosti MEDEN - INMED SP. Z O.O., pričom žalobca predložil súdu originál tejto transakcie, ktorý je uložený v prílohovej obálke na č. I. 37 spisu.“

2. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie aj prehratím videozáznamu na telefóne žalobcu, ktorého obsahom bol záznam cvičenia žalobcu so Simulátorom chôdze PIO v domácom prostredí, ktorý prístroj žalobcu vertikalizuje v polohe a simuluje chôdzu, pričom dochádza k ohýbaniu členkov a kolien.

3. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 11, § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2, § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 2 ods. 1, 2, 10 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti.

4. V súlade s citovanými ustanoveniami a na základe zisteného skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobe je potrebné vyhovieť. Za nesporné považoval to, že žalobca si zakúpil zdravotnú pomôcku - Simulátor chôdze PIO, čo preukázal originálom faktúry a dôkazmi o jej úhrade z vlastných prostriedkov. Za rozhodujúce považoval vyriešenie otázky, či žalovaný má uhradiť žalobcovi náklady vynaložené na kúpu tejto zdravotnej pomôcky. Z lekárskeho nálezu M.. N. A. a z lekárskeho správ M.. T. V. mal preukázané, že koncepcia cvičenia nie je nahraditeľná inou dostupnou zdravotnou pomôckou, teda bola navrhnutá simulácia chôdze v polohe v stojí prostredníctvom uvedeného simulátora, pričom žiadna iná dostupná fyzioterapia nie je pri tejto diagnóze možná. Z obsahu lekárskeho záveru tak jednoznačne vyplynula účelnosť zakúpenia tejto zdravotnej pomôcky v zmysle § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Lekári konštatovali prostredníctvom používania tejto pomôcky predpoklad zlepšenia kvality života mladého človeka, ako aj celkové pozitívne prejavy vo fyziológii pacienta - žalobcu. Súd prvej inštancie vyslovil nesúhlas s tvrdením žalovaného, že predpísanie takejto zdravotnej pomôcky musí byť pacientovi nariadené, nielen odporúčané.

5. Poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti súd prvej inštancie konštatoval, že cieľom poskytovania zdravotnej starostlivosti je predĺženie života fyzickej osoby, zvýšenie kvality jej života, a to aj prostredníctvom zdravotníckych pomôcok, pričom bezpochyby používanie zdravotníckej pomôcky - Simulátora chôdze PIO zvyšuje kvalitu života žalobcu, čo deklaroval aj samotný žalobca.

6. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že žalobca i keď používa invalidný vozík, vyvinul úsilie hľadáním na internete a zadovážil si túto zdravotnú pomôcku priamo od výrobcu, čím značne znížil obstarávacie náklady pre jej zakúpenie, v dôsledku čoho súd vzal do úvahy aj žalovanou stranou konštatovanú nutnosť úspornosti. K argumentácii žalovaného, či nie je výhodnejšie cvičenie v kúpeľnom zariadení, súd prvej inštancie dal za pravdu žalobcovi, že prostredníctvom simulátora chôdze cvičí denne (aj viackrát), čo má pozitívnejší vplyv na jeho celkový telesný aparát ako pár týždňov liečby raz ročne, pričom opakovanú liečbu by si pre jej nákladnosť nemohol dovoliť.

7. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobca je mladý 33 - ročný muž, ktorý je už 13 rokov pripútaný na invalidný vozík, avšak pri akcelerovanom vývoji v medicíne a udržiavaním fyziologického aparátu v potrebnej forme nie je vylúčený aj progres v celkovom zlepšení zdravotného stavu. Vyslovil názor, že nezriedka je výraznou pomocou práve nádej, patrične podporená vlastnou aktivitou.

8. Súd prvej inštancie zamietol návrh na doplnenie dokazovania výsluchom M.. V.P. a M.. A., keďže mal za to, že dokazovanie v tomto smere by neprineslo žiadne pre spor relevantné skutočnosti, spôsobilé objasniť skutkové okolnosti danej veci. Uvedené lekárky sa k odôvodnenosti používania predmetnej pomôcky vyjadrili jasne vo svojich nálezoch, resp. správach, teda navyšovanie ďalších trov konania nepovažoval súd prvej inštancie za hospodárne.

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

10. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalovaný. Odvolacie dôvody podriadil pod ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, h/ CSP, teda namietal nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie veci a tiež, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Nesprávne skutkové zistenia a v dôsledku toho aj nesprávne právne posúdenie veci videl žalovaný v tom, že súd prvej inštancie nezohľadnil skutočnosť, že žalobca si vedome sadol do auta, ktoré šoféroval vodič pod vplyvom alkoholu a nezapol si bezpečnostný pás, pričom mu muselo byť zrejmé, že takéto konanie mu môže privodiť ujmu. V deň, kedy došlo k dopravnej nehode totižto žalobca požíval alkoholické nápoje spolu s Jozefom Váhovským a odsúdeným Q. Ž.. Konanie žalobcu ako poškodeného preto bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody na jeho zdraví. Žalovaný v súvislosti s touto argumentáciou poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/153/2016-128 z 26.9.2017. Zdôraznil, že žalobca si mal plniť svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť spočívajúcu v tom, že si nesadne do auta s vodičom pod vplyvom alkoholu, ktorá povinnosť mu vyplýva z ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ si žalobca nespĺnil svoju prevenčnú povinnosť, tak konal protiprávne a zodpovedal za škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s týmto opomenutím. Je tak daná spoluzodpovednosť žalobcu v súlade s ustanovením § 441 Občianskeho zákonníka, čo súd prvej inštancie opomenul posúdiť.

11. Žalovaný ďalej namietal nepreukázanie účelnosti nákladov vynaložených na Simulátor chôdze PIO. Lekársky nález vystavený M.. N. A. dňa 4.10.2017 nepovažoval za postačujúci dôkaz pre záver o účelnosti tejto pomôcky. Tento lekársky nález nie je súčasťou zdravotnej dokumentácie žalobcu a ide len o vyjadrenie k žiadosti o súhlas zdravotnej poisťovne s úhradou schválenej zdravotníckej pomôcky neuvedenej v zozname zdravotníckych pomôcok, pričom v uvedenom liste sú popísané len vlastnosti pomôcky a ciele cvičenia s touto pomôckou. Žalobca v konaní nepreukázal, že mu táto zdravotná pomôcka bola nariadená lekárom, keďže z uvedených správ iba vyplýva, že mu bola odporúčaná. Žalobca tak nepreukázal, že ide o účelnú pomôcku. Poukázal na list Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. z 27.6.2017, z ktorého vyplýva, že doposiaľ žalobca nevyužil všetky fyzioterapeutické možnosti, pričom predpisovanie zdravotnej pomôcky je v kompetencii rehabilitačného lekára. Súd prvej inštancie sa s touto argumentáciou Všeobecnej zdravotnej poisťovne žiadnym spôsobom nevysporiadal. Z dôkazov predložených žalobcom nie je možné vyvodiť záver, aké iné fyzioterapeutické možnosti žalobca mal, resp. má na zlepšenie svojho stavu, resp. či mu tento prístroj zlepšil kvalitu života a na aké obdobie. Nárok na náhradu nákladov spojených s liečením považoval žalovaný za špeciálny nárok, ktorého zmyslom je poskytnutie náhrady za náklady, ktoré musel poškodený vynaložiť na svoje liečenie, pod čo je potrebné zahrnúť nie len liečebné náklady na nákup ortopedických pomôcok, či iných zdravotníckych pomôcok, teda náklady na samotnú liečbu poškodeného, ale aj náklady na rehabilitáciu poškodeného v príslušnom zdravotníckom zariadení. Vyzdvihol význam rehabilitácie ako komplexného procesu, ktorým

sa zlepšuje priebeh ochorenia. Keďže zdravotný stav žalobcu už bol stabilizovaný, nie je možné zahrnúť pod nárok na náhradu nákladov spojených s liečením náklady, ktorých preplatenia sa domáha žalobca v predmetnom spore.

12. Žalovaný namietal, že zakúpenie zdravotnej pomôcky - Simulátora chôdze PIO nemôže predstavovať účelne vynaložený náklad, ktorý by priaznivo ovplyvňoval stav poškodeného a tým urýchlňoval liečebný proces, keďže zakúpenie takéhoto prístroja nepredstavuje liečebný úkon, resp. rehabilitačnú liečbu.

13. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo 17.12.2018. Odvolanie žalovaného, vzhľadom na vykonané dokazovanie a na devastačné postihnutie žalobcu považoval žalobca za absurdné. Zdôraznil, že žalobca ako veľmi mladý človek následkom dopravnej nehody zo 16.10.2005 utrpel závažné poškodenie zdravia s následnou trvalou paraplégiou oboch dolných končatín a paraparézou oboch horných končatín a je pripútaný na invalidný vozík. V predmetnom spore si uplatnil právo na náhradu škody v zmysle § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý nárok v konaní preukázal relevantnými dôkazmi. Žalobca si uplatnil právo na náhradu škody z titulu nákladov spojených s liečením, ktoré náklady predstavovali sumu vynaloženú na zakúpenie zdravotnej pomôcky Simulátor chôdze PIO, ktorá zdravotná pomôcka bola odporúčaná lekárom FBLR (špecializovaný odbor - fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia) M.. A. a neurológom M.. V.. Cieľom cvičenia je zlepšenie stavu svalstva horných končatín, trupu, chrbtového svalstva, panvy, dolných končatín, zlepšenie kondície kardiovaskulárneho a respiračného systému a zmiernenie častých infektov uropoetického systému, zlepšenie peristaltiky, teda zlepšenie kvality života. V zmysle stanovísk lekárov koncepcia cvičenia nie je nahraditeľná inou dostupnou zdravotnou pomôckou, dostupná fyzioterapia nie je možná, regenerácia poškodenej miechy nie je možná, preto fyzioterapia nie je indikovaná. Tvrdenie žalovaného, že žalobca nepreukázal, že by zdravotná pomôcka mala obnoviť jeho zdravie, respektíve zlepšiť jeho zdravotný stav, keďže tento je konečný a obnovenie zdravia ani zlepšenie stavu používaním tohto prístroja nie je možné a v konaní nebolo ani preukázané považoval žalobca za tvrdenie neetické a zraňujúce. Poukazom na ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1, 10 a § 11 zákona č. 576/2004 Z. z. žalobca zdôraznil, že niektoré časti liečebného procesu sú pri konkrétnom poškodení zdravia nevyhnutné a zase iné môžu mať iba podpornú funkciu. Každá zložka liečebného procesu, ktorá prispeje nielen k priaznivému výsledku liečenia, ale aj k priaznivejšiemu priebehu je pre liečenie účelná a účelne vynaložené sú potom aj náklady na takúto liečbu. Nárok žalobcu vyplývajúci z ustanovenia § 449 Občianskeho zákonníka považoval žalobca za dôvodný, keďže medzi takéto náklady je potrebné považovať náklady, ktoré zvyšujú kvalitu života poškodeného, zmiernujú jeho bolesti, zabezpečujú mu úľavu, zabezpečujú mu zlepšenie komfortu v živote, predchádzajú iným bolestiam a podobne. Podmienkou priznania nákladov liečenia je, že tieto boli vynaložené účelne a neboli hradené z prostriedkov nemocenského, resp. dôchodkového poistenia. V súvislosti s touto argumentáciou dal žalobca do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/258/2015. Žalobca trval na tom, že účel liečby podľa § 2 ods. 10 zákona č. 576/2004 Z. z., vzhľadom na jeho zdravotný stav, ktorého cieľom je nielen zlepšenie zdravotného stavu, ale aj zabránenie ďalšiemu zhoršovaniu zdravotného stavu, resp. zmierniť prejavy a dôsledky utrpeného úrazu, bolo možné dosiahnuť len zakúpením zdravotnej pomôcky, prostredníctvom ktorej dochádza k stimulácii polohy v stoji pomocou prístroja Simulátor chôdze PIO, keďže koncepcia cvičenia nie je nahraditeľná inou dostupnou zdravotnou pomôckou.

14. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa spoluzavinenia žalobcu žalobca uviedol, že ide o námietku žalovaného uvedenú až v odvolaní, preto je táto, poukazom na ustanovenie § 366 písm. d/ CSP irelevantná. Žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

15. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného žalovaný svoje stanovisko nepredložil.

16. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ustanovením § 378 a nasledujúcich CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia boli oznámene na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu najmenej 5 dní pred rozhodnutím.

17. Súd prvej inštancie v predmetnom spore vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správny skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd poukazuje na

výstižné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje. Len vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného je potrebné uviesť nasledovné.

18. Námietku žalovaného, že nárok bol žalobcovi priznaný bez vyjadrenia odborného lekára, ktoré by bolo súčasťou zdravotnej dokumentácie žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako prísne formalistickú. Pre skutkové závery súdu prvej inštancie bol rozhodujúci vecný obsah správ vystavených M.. N. A. a M.. T. V., za pravdivosť obsahu ktorých tieto lekárky zodpovedajú. Žalovaný pritom nespochybnil pravdivosť potvrdení, resp. tieto nevyvrátil predložením konkrétneho dôkazu. Samotné poukázanie na list Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. z 27.6.2017 nie je dôkazom, ktorý by spochybňoval závery a odporúčania M.. A. Q. M.. V.. Naviac, Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. nekonštatovala, že žalobca nevyužil všetky fyzioterapeutické možnosti, ako to prezentuje žalovaný vo svojom odvolaní, ale len, že „... z predloženej dokumentácie nie je zrejmé, že boli využité dostupné fyzioterapeutické možnosti“. Tiež z ďalšej časti odpovede Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. jednoznačne vyplýva, že v kompetencii rehabilitačného lekára je predpisovanie zdravotníckych pomôcok na mobilitu, avšak iba tých, ktoré sú uvedené v Zozname kategorizovaných zdravotníckych pomôcok, pričom zdravotnícka pomôcka zakúpená žalobcom - Simulátor chôdze PIO nie je kategorizovanou zdravotníckou pomôckou. Samotný postup, spočívajúci v predpísaní zdravotníckej pomôcky je však právne účinným len vo vzťahu k uplatňovaniu nárokov vyplývajúcich zo zdravotného poistenia, ktorý nárok nie je predmetom tohto sporu. Preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku žalovaného spočívajúcu v neakceptovaní jeho návrhu na doplnenie dokazovania vypočítaním dotknutých lekárov, resp. vypočítaním odborného lekára, ktorý dôkaz aj odvolací súd, v zhode so súdom prvej inštancie, považoval za nadbytočný.

19. Vo vzťahu k pochybnostiam žalovaného o účelnosti nákladov vynaložených žalobcom na Simulátor chôdze PIO odvolací súd vyslovuje prekvapenie, že žalovaný ako subjekt, ktorého úlohou je v konečnom dôsledku zmiernovanie následkov dopravných nehôd (zvlášť pri tak závažnom poranení žalobcu), spochybňuje prínos zdravotníckej pomôcky zakúpenej žalobcom pre jeho ďalší život. Pomôcka, ktorá by čo i len minimálne prispela k zvýšeniu komfortnosti života žalobcu, je aj podľa názoru odvolacieho súdu nespochybniteľnou. Svedčia o tom tak lekárske správy, ako aj vlastné poznanie súdu prvej inštancie získané prostredníctvom videozáznamu. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie na svoje tvrdenie o možnosti inej, finančne menej náročnej liečby žalobcu nepredložil relevantný dôkaz.

20. Žalovaný svoje odvolanie zdôvodnil aj námietkou spočívajúcou v spoluzavinení žalobcu na škodu, a teda aj na nárokoch z nej vyplývajúcich. Odvolací súd sa stotožnil so žalobcom, že táto odvolacia námietka bola predložená žalovaným po prvýkrát v odvolacom konaní, čo nesporne vyplýva aj z obsahu spisu. Pokiaľ tento prostriedok procesnej obrany žalovaný neuplatnil v konaní pred súdom prvej inštancie, nemôže byť relevantným odvolacím dôvodom pre nesplnenie podmienok uvedených v § 366 CSP, v zmysle ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

21. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny, vrátane výroku o náhrade trov konania.

22. Podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP rozhodol odvolací súd o trovách odvolacieho konania, teda úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému.

23. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).